

sygn. akt: **IC 520/12**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 11 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Marek Tęcza

Protokolant Aneta Adamowicz

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2013 roku

w Z.

sprawy z powództwa **N. K.**

przeciwko (...) **S.A. w Ł.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w Ł. na rzecz powódki N. K. kwotę 9.085,41 zł (dziewięć tysięcy osiemdziesiąt pięć złotych i czterdzieści jeden groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 8.585,41 zł za okres od 28 marca 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 500, zł za okres od 30 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.567, zł (dwa tysiące pięćset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200, zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

sygn. akt: **IC 520/12**

UZASADNIENIE

Powódka N. K. wystąpiła z powództwem przeciwko (...) S.A. w Ł. domagając się zapłaty kwoty 9.185,41 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 8.685,41 zł od 28 marca 2011 roku oraz od kwoty 500, zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a ponadto o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu swojego żądania wskazała, że 23 lutego 2011 roku uszkodzeniu uległ należący do niej pojazd marki V. (...) o nr rej. (...). W chwili powstania szkody pojazd ten był objęty ochroną w ramach dobrowolnego ubezpieczenia autocasco zawartego z (...) S.A. w Ł.. Po zgłoszeniu szkody, jak podała powódka, przeprowadzono postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego strona pozwana ustaliła wysokość odszkodowania na kwotę 11.914,59 zł i kwotę tą wypłacono powódce, która uznając, że odszkodowanie zostało ustalone wbrew warunkom ubezpieczenia, zwróciła się do rzeczoznawcy o ustalenie rzeczywistej wartości szkody. Według wyceny rzeczoznawcy szkoda w pojeździe winna być rozliczona jako całkowita, bowiem przekracza 70% wartości rynkowej pojazdu i dlatego powódka uznała, że strona pozwana winna określić szkodę jako różnicę pomiędzy wartością pojazdu i wartością pozostałości. Sporządzenie wyceny kosztowało powódkę 500, zł. Wobec powyższego powódka oświadczyła, że dochodzi różnicy

pomiędzy wysokością należnego odszkodowania powiększoną o kwotę 500, zł uiszczoną za sporządzenie wyceny, a kwotą wypłaconą jako odszkodowanie. W piśmie procesowym z 18 lipca 2012 roku powódka podtrzymała w całości swoje żądanie i uzasadniając swoje stanowisko podkreśliła, że szkoda w jej pojeździe została wyliczona wbrew postanowieniom ogólnych warunków umowy ubezpieczenia autocasco i przez to zaniżona, w szczególności przez przyjęcie do sporządzenia wyceny szkody zaniżonej stawki za roboczogodzinę prac naprawczych, uwzględnienie cen nieoryginalnych części zamiennych oraz przyjęcie cen netto, co skutkowało niewłaściwym zakwalifikowaniem szkody jako częściowej, a nie całkowitej. Powołując się na ogólne warunki ubezpieczenia autocasco wskazała, że koszt naprawy przekracza 70 % wartości rynkowej pojazdu na dzień ustalenia odszkodowania i należy ją zakwalifikować jako całkowitą. Powódka podniosła, że zapis zawarty w § 8 ust. 2 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco, zgodnie z którym ustalenie odszkodowania w wariancie kosztorysowym następuje na podstawie wyceny sporządzonej przez (...) S.A. według zasad zawartych w systemie A. lub E. bez podatku VAT, jest w zasadzie identyczny z uznanym za niedozwolone postanowienie umowne przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z 23 października 2006 roku w sprawie XVII AmC 147/05 i wpisane do rejestru postanowień uznanych za niedozwolone pod nr (...). Tym samym jest sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego, a w szczególności z zasadą równości stron obrotu cywilnego w relacjach przedsiębiorcy i konsumenta i nie może być zastosowane w ustalaniu szkody w pojeździe powódki. W kolejnym piśmie procesowym z 18 grudnia 2012 roku powódka ponownie podtrzymała swoje żądanie i stwierdziła, że sporządzona przez biegłego sądowego wycena niemalże w całości potwierdza zasadność wytoczonego powództwa.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu swojego stanowiska podała, że wypłacona powódce 08 marca 2011 roku kwota 11.914,59 zł rekompensuje szkodę w mieniu powódki. Zdaniem strony powodowej rzeczoznawca dokonujący wyceny na zlecenie powódki zawyżył stawki robocizny blacharskiej, lakierniczej oraz mechaniki i diagnostyki pojazdu, bowiem nawet przy przyjęciu kosztów naprawy w autoryzowanym serwisie (...), przy użyciu oryginalnych części, koszt tej naprawy nie przekroczyłby sumy 17.914,59 zł natomiast powódka miała możliwość naprawy samochodu za sumę 11.914,59 zł, a przy przyjęciu wartości pojazdu przed zdarzeniem na poziomie 32.900, zł kwota ta nie uprawnia, w myśl ogólnych warunków ubezpieczenia, do rozliczenia szkody jako całkowitej. Ponadto strona pozwana wskazała, że przedstawiona przez powódkę kalkulacja naprawy oraz arkusz wartości pojazdu mają wyłącznie walor dokumentów prywatnych, których treść została przez nią zakwestionowana.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nadzieja K., jako właścicielka pojazdu V. (...) nr rej. (...) zawarła z (...) S.A. w Ł. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na okres od 12 kwietnia 2010 roku do 11 kwietnia 2011 roku. W ramach tej umowy zostało również wykupione ubezpieczenie autocasco przy określeniu sumy ubezpieczenia pojazdu na kwotę 38.000, zł oraz assistance w zakresie autoszyby. Umowa została potwierdzona polisą nr (...), a jej integralną częścią są ogólne warunki ubezpieczenia zatwierdzone Uchwałą Zarządu (...) S.A. w Ł. nr (...) z dnia 10 marca 2009 roku.

dowód: odpis polisy ubezpieczeniowej nr (...) k. 67, ogólne warunki ubezpieczenia AC k. 14-17;

Zgodnie z § 1 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia przedmiotem ubezpieczenia (...) Casco mogą być pojazdy wraz z wyposażeniem podstawowym oraz dodatkowe wyposażenie pojazdu. Szkoda to w myśl § 1 ust. 4 pkt 11 strata majątkowa powstała w wyniku zdarzeń określonych w umowie ubezpieczenia (uszkodzenia, zniszczenia lub utraty określonego w umowie przedmiotu ubezpieczenia), natomiast szkoda całkowita zgodnie z definicją zawartą w § 1 ust. 4 pkt 12 to utrata pojazdu lub uszkodzenie pojazdu w takim stopniu, że koszt jego naprawy przekracza koszty ekonomicznie uzasadnione, czyli koszty (brutto z podatkiem VAT) ustalone według zasad określonych w ogólnych warunkach ubezpieczenia, których wysokość przekracza 70 % wartości rynkowej pojazdu na dzień ustalania odszkodowania. § 8 ust. 1 pkt 3 stwierdza, że dla ustalenia czy koszt odbudowy pojazdu przekracza koszty ekonomicznie uzasadnione, jako podstawę przyjmuje się kosztorys naprawy pojazdu sporządzony przez (...) S.A. według zasad zawartych w systemie E. lub A. z uwzględnieniem podatku VAT według maksymalnych cen części

zamiennych i materiałów zawartych w tych systemach oraz maksymalnych stawek za jedną tzw. roboczogodzinę ustaloną przez (...) S.A. na podstawie maksymalnych cen usług na terenie jednostki (...) S.A. likwidującej szkodę. Natomiast zgodnie z § 8 ust. 4 pkt 1 w przypadku szkody całkowitej w pojeździe odszkodowanie ustala się w kwocie równej wartości pojazdu, pomniejszonej o wartość pozostałości (nieuszkodzonych elementów lub zespołów pojazdu), jednak nie większej niż suma ubezpieczenia określona w umowie ubezpieczenia, jeżeli koszt odbudowy pojazdu przekracza koszty ekonomicznie uzasadnione lub zniszczenie pojazdu z technicznego punktu widzenia wyklucza jego naprawę. Wartość rynkowa pojazdu to wartość ustalona na podstawie notowań rynkowych pojazdu danej marki, typu i roku produkcji, z uwzględnieniem pochodzenia pojazdu, jego wyposażenia, przebiegu eksploatacyjnego i stanu technicznego (§ 1 ust. 4 pkt 18 ogólnych warunków ubezpieczenia).

dowód: ogólne warunki ubezpieczenia AC k. 14-17;

W dniu 23 lutego 2011 roku w M. na drodze nr (...) kierując pojazdem stanowiącym własność N. K. V. (...) nr rej. (...) T. K. (1) najechał na barierę ochronną. W wyniku zdarzenia uszkodzeniu uległy: zderzak przedni, kraty wlotu powietrza, przedni znak V., pokrywa komory silnika, zamek pokrywy, haki przytrzymujące, reflektory przednie, reflektor przeciwmgielny lewy, wspornik zamka, poduszka powietrzna kierowcy z układem sterowania, poduszka powietrzna pasażera, tablica rozdzielcza, kondensator klimatyzacji, pasy bezpieczeństwa przednie, pierścień ślizgowy i sterownik, chłodnica wody, wentylator chłodnicy, filtr powietrza, płyn chłodniczy oraz płyn chłodniczy układu klimatyzacji. W dniu 28 lutego 2011 roku N. K. zgłosiła szkodę. (...) S.A. w W. w toku postępowania likwidacyjnego ustaliła koszt naprawy jej pojazdu na 11.914,59 zł netto (14.654,95 zł brutto), natomiast wartość rynkową jej samochodu określono na 32.900, zł. Na podstawie decyzji z 08 marca 2011 roku wypłacono N. K. tytułem odszkodowania kwotę 11.914,59 zł.

dowód: kopia notatki informacyjnej o zdarzeniu drogowym z 18 marca 2011 roku k. 56verte, opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej k. 78-93, kopia zgłoszenia szkody komunikacyjnej k. 58-59, kosztorys eurotaxglass's nr (...) z 28 lutego 2011 roku k. 18-20, kopia analizy kosztorysowej z 01 marca 2011 roku k. 65verte, decyzja o wypłacie odszkodowania k. 7;

Nadzieja K. uznała, że wypłacona kwota została ustalona w sposób niezgodny z zasadami zawartymi w łączącej strony umowie i zwróciła się do Biura (...) w S., które sporządziło wycenę szkody, określając koszty naprawy na 27.609,65 zł a wartość pojazdu przed szkodą na 37.900, zł. Za wycenę N. K. uiściła kwotę 500, zł.

dowód: wycena nr (...)z 04 kwietnia 2012 roku k. 8-9, kalkulacja naprawy nr(...)z 04 kwietnia 2012 roku k. 9verte-12, arkusz ustalenia wartości pojazdu z 04 kwietnia 2012 roku k. 13, faktura VAT nr (...)z 04 kwietnia 2012 roku k. 6;

Wartość szkody powstałej w wyniku zdarzenia z dnia 23 lutego 2011 roku w pojeździe V. (...) nr rej. (...), stanowiącym własność N. K., wyniosła 19.127,85 zł netto, czyli 27.609,65 zł brutto. Wartość rynkowa pojazdu na dzień 23 lutego 2011 roku przed szkodą wynosiła 35.300, zł, natomiast wartość rynkowa pojazdu uszkodzonego to 14.800, zł.

dowód: opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej k. 78-93;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako uzasadnione co do kwoty 9.085,41 zł należało w tym zakresie uwzględnić. Odpowiedzialność strony pozwanej wynika z art. 805 kc, zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, przy czym świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie, przy ubezpieczeniu majątkowym, określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

W przedmiotowej sprawie strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności i uszkodzenia poszczególnych elementów i podzespołów pojazdu powódki, przedmiotem sporu natomiast było ustalenie wysokości odszkodowania przysługującego za uszkodzenie pojazdu, a w konsekwencji czy odszkodowanie winno być ustalone jak przy szkodzie częściowej czy całkowitej. Jak stanowi § 8 ust. 1 pkt 3 dla ustalenia czy koszt odbudowy pojazdu przekracza koszty

ekonomicznie uzasadnione, to jest czy wystąpiła szkoda całkowita czy częściowa, jako podstawę przyjmuje się kosztorys naprawy pojazdu sporządzony przez (...) S.A. według zasad zawartych w systemie E. lub A. z uwzględnieniem podatku VAT według maksymalnych cen części zamiennych i materiałów zawartych w tych systemach oraz maksymalnych stawek za jedną tzw. roboczogodzinę ustaloną przez (...) S.A. na podstawie maksymalnych cen usług na terenie jednostki (...) S.A. likwidującej szkodę.

Sąd ustalił, że odszkodowanie winno być ustalone jak przy szkodzie całkowitej w oparciu o opinię biegłego sądowego T. K. (2). Zdaniem sądu opinii biegłego należy przyznać pełen walor wiarygodności, bowiem była jasna, logiczna i wyprowadzone przez biegłego wnioski co do ogólnych zasad wyliczenia kosztu naprawy samochodu powódki były zasadne w świetle wskazań wiedzy technicznej i zasad doświadczenia życiowego. Opinia przez żadną ze stron nie była kwestionowana wobec czego Sąd przyjął jej wnioski za w pełni uzasadnione. Biegły dokonał oceny obu przedłożonych do akt sprawy wycen: sporządzonego w systemie E. przez stronę pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego kosztorysu eurotaxglass's nr (...) z 28 lutego 2011 roku (k. 18-20) oraz sporządzonej w systemie A. kalkulacji naprawy nr 506 z 04 kwietnia 2012 roku (k. 9verte-12), na którą powoływała się powódka. Oba z tych systemów zostały dopuszczone przez ogólne warunki ubezpieczenia strony pozwanej, stanowiące integralną część umowy. Zakres naprawy, czyli rodzaj uszkodzonych elementów, z obu wycen pokrywał się, jednak wobec braku dokumentacji i nie zgłoszenia uszkodzenia osłony chłodnicy biegły pominął tą pozycję w dokonywanej wycenie. Biegły przyjął, zgodnie z ustaleniami ogólnych warunków ubezpieczenia (§ 8 ust. 1 pkt 3 lit. a i b), wartość oryginalnych, certyfikowanych nowych części zamiennych i uwzględnił stawki za robociznę w wysokości 135, zł za godzinę, które określił jako średnią wysokość stawki stosowanej przez autoryzowane stacje obsługi V. w okresie powstania szkody (stosowane w zakresie 130-140 zł za 1 roboczogodzinę). Dlatego zdaniem sądu koszty naprawy należało uznać za uzasadnione w kwocie 27.609,65 zł (w tym 5.162,78 zł podatku VAT). Doliczenie podatku VAT uzasadnione było brzmieniem § 8 ust. 1 pkt 3 ogólnych warunków ubezpieczenia, który wprost nakazuje uwzględnienie tego podatku. Biegły dokonał również wyceny wartości rynkowej pojazdu aby można było ustalić czy naprawa pojazdu powódki będzie ekonomicznie uzasadniona w myśl § 1 ust. 1 pkt 12 ogólnych warunków ubezpieczenia. Wycena dokonana została w programie (...)Ekspert, który jest programem bardziej precyzyjnym i dokładniej wyznacza wartość rynkową pojazdu dla polskiego rynku, a ponadto biegły dokonał korekty za wyposażenie dodatkowe samochodu oraz za pochodzenie pojazdu. W oparciu o te kryteria biegły ustalił wartość rynkową pojazdu na kwotę 35.300, zł która to wartość nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Wobec powyższego należało ustalić czy koszty naprawy w myśl § 1 ust. 1 pkt 12 ogólnych warunków ubezpieczenia są ekonomicznie uzasadnione, a więc czy nie przekraczają 70 % wartości rynkowej pojazdu. 70 % z 35.300, zł wartości rynkowej pojazdu to kwota 24.710, zł a ponieważ co wskazano wyżej koszty naprawy to 27.609,65 zł tym samym należało przyznać rację twierdzeniom powódki, że szkoda w jej pojeździe powinna być rozliczona jako całkowita. § 8 ust. 4 pkt 1 lit. b ogólnych warunków ubezpieczenia określa zasady ustalenia takiego odszkodowania, które ustala się w kwocie równej wartości pojazdu, pomniejszonej o wartość pozostałości (nieuszkodzonych elementów lub zespołów pojazdu), jednak nie większej niż suma ubezpieczenia określona w umowie ubezpieczenia, jeżeli koszt odbudowy pojazdu przekracza koszty ekonomicznie uzasadnione lub zniszczenie pojazdu z technicznego punktu widzenia wyklucza jego naprawę. W oparciu o materiał dowodowy, przy pomocy programu służącego do określania wartości pojazdu biegły wyliczył wartość pozostałości, czyli pojazdu uszkodzonego na kwotę 14.800, zł co również nie zostało zakwestionowane przez żadną ze stron. Wobec powyższego wartość pojazdu 35.300, zł pomniejszona o wartość pozostałości 14.800, zł dała kwotę 20.500, zł która to kwota jest należnym powódce odszkodowaniem określonym w myśl postanowień łączącej strony umowy oraz stanowiących jej integralną część ogólnych warunków ubezpieczenia.

Ponieważ po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła kwotę 11.914,59 zł o tą wartość należało pomniejszyć należne odszkodowanie w wysokości 20.500, zł. Dlatego roszczenie powódki należało uznać za uzasadnione co do kwoty 8.585,41 zł z tytułu odszkodowania, a oddalić w zakresie kwoty 100, zł której domagała się w pozwie.

Ponadto powódka dochodziła zwrotu kosztów ekspertyzy poniesionych w postępowaniu przedsądowym w wysokości 500, zł. Sąd uznał to żądanie za usprawiedliwione, gdyż wydatek ten był celowy i umożliwił powódce jako osobie

nie posiadającej wiedzy specjalnej na weryfikację stanowiska strony pozwanej dotyczącego decyzji o przyznaniu odszkodowania. Dokument ten miał charakter pomocniczy, ale biegły sądowy T. K. (2) dokonując w opinii ustalenia kosztów naprawy odniósł się do wyceny sporządzonej przez Biuro (...) w S., uznając ją za prawidłową i dokonując w niej nieznacznych tylko korekt. Zgodnie więc z uzasadnieniem wyroku Sądu Najwyższego z dnia 02 września 1975 roku w sprawie I CR 505/75 oraz uchwały Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 roku w sprawie III CZP 24/2004 w takim wypadku koszt ekspertyzy stanowi szkodę ulegającą naprawieniu (art. 361 kc).

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 kc i art. 817 § 1 kc oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, który stanowi że jeżeli nie umówiono się inaczej, zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie dni trzydziestu, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, co zostało potwierdzone w § 11 ogólnych warunków ubezpieczenia. Bezsprzeczonym w sprawie było, co zostało ustalone na podstawie dokumentów zawartych w aktach szkody, że powódka zgłosiła szkodę w dniu 28 lutego 2011 roku tym samym strona pozwana w zwłocie ze spełnieniem swojego świadczenia pozostawała od 28 marca 2011 roku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc, albowiem powódka wygrała proces w zasadzie w całości (w 99 %, bowiem oddalono roszczenie co do 100, zł). Na koszty procesu poniesione przez powódkę składa się: opłata od pozwu 300 zł, koszty wynagrodzenia biegłego 1.050, zł (k. 95 i 109), koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200, zł ustalone na podstawie § 2 w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1348 ze zm.) oraz opłata skarbową od złożenia pełnomocnictwa 17, zł czyli łącznie 2.567, zł.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec, jak w sentencji wyroku.